

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

21. de iis quæ ad mortem Christi pertinent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

207. b.

Christus sacerdos, idemque & hostia, precium est nostræ reconciliationis, qui se Deo Trinitati obtulit pro omnibus quantum ad precij sufficientiam: sed pro electis tantum, quantum ad efficaciam, quia prædestinatis tantum salutem effecit.

CAP. Tertium. Passio Christi est opus Dei & Iudeorum.

*

Traditus enim legitur Christus à se, à patre, à Iuda, & à Iudeis: sed quatenus à se & à patre, bonum opus erat, quia bona Patris & Filij voluntas: quatenus autem à Iuda & Iudeis, malum fuit opus, quia mala fuit eorum intentio, &c.

DE IIS QUAE AD MORTEM Christi pertinent.

DISTINCT. Vigesima prima
CAP. Primum.

228. b. p. 7.

In Christi morte diuinitas non fuit à carne & anima separata.

obicitur

Verbum ex quo suscepit hominem, id est carnem & animam, nunquam deposuit animam, ut esset anima à verbo separata: sed caro posuit animam quando expirauit, qua redeunte resurrexit. Mors ergo ad tempus carnem & animam separauit, sed neutrum à verbo Dei. *Ambr. tractans illud, Deus meus, ut quid me dereliquisti? ait:*

li. 6. beati Filij.

Leu. 16. Esa.

Lu. 22

Clamat homo separatione diuinitatis mori-
 turus. Nam cum diuinitas mortis libera sit,
 utique mors ibi esse non poterat, nisi vita dis-
 cederet: quia vita diuinitas est. Hic vide-
 tur tradi, quod diuinitas separata sit in mor-
 te ab homine, quæ nisi discessisset, homo ille
 mori non posset. *2* Rursus Athanas. Male- *g. b. u. h. i. o*
 dictus qui totum hominem quem assumpsit *21*
 Dei Filius, denuo assumptum tertia die à
 mortuis resurrexisset non confitetur. Si de-
 nuo assumptus est homo in resurrectione,
 quem assumpserat in incarnatione, deposuit
 ergo eum in morte: separata ergo fuit diui-
 nitas, &c. Quibus respondemus ad primū. *S. d. u. i. o*
 Illam separationem sic accipiendam, sicut in- *19*
 telligitur derelictio verbis illis significata:
 quæ non erat vnionis solutio, sed potestatis
 subtractio, qua potestati persequentium Deus
 ad tempus Christū exposuit. Vnde Ezechius *2. 78. a. l. 2.*
 de Hirco emissario Christum figurante ait:
 In solitudinem, id est in cælum, tempore pas-
 sionis diuinitas abiisse dicitur, non locum
 mutans, sed quodam modo virtutem cohi- *X*
 bens, ut possent impij consummare passio- *a*
 nem. Ad secundum, sciendum dixisse id *2*
 Athanasium contra illorum perfidiam, qui
 Christi resurrectionem negabant, putantes
 morte eum detineri, qui solus inter mortuos
 liber est. Ideo illum maledicit, qui non con-
 fitetur totum hominem denuo assumptū re-

surrexisset. i. Christum animam denuo corpori coniunxisse, & illius duobus denuo cōiunctis in resurrectione verè sec. hominem vixisse, sicut ante mortem.

DE CONSEQUENTI-
bus mortem Christi.]

DISTINCT. Vigesima secundæ
CAP. Primum.

Christus in triduo mortis fuit homo.

Dicimus ergo in morte Christi Deum verè fuisse hominem, & tamè mortuū: & hominem quidem nec mortale, nec immortalē: quia vnitus erat animæ & carni. Alia enim ratione dicitur De⁹ homo, & homo Deus, qua Martinus vel Ioānes. Homo enim dicitur Deus, & è cōuerso, propter susceptionē hominis. i. animæ & carnis. Vnde ^{lib. de Tri. c.} Aug. Talis erat susceptio illa, quæ Deum hominem faceret, & hominem Deum. ^{13.} Cùm ergo illa susceptio per mortē nō defecerit: sed Deus homini, & homo Deo, sicut antè vnitus erat verè, & tunc Deus erat homo, & è conuerso, quia vnitus animæ & carni: & homo mortuus erat, quia anima à carne diuisa erat. Propter separationem animæ à carne mortuus, sed propter vtriusq; semper secum vnionem homo, &c.